kobiece komórki

(Feminie Cells)

Anna Musiałówna - Jolanta Rycerska - Basia Sokołowska

kobiece komórki

(Feminie Cells)

Anna Musiałówna - Jolanta Rycerska - Basia Sokołowska

Pomysł na Projekt "Kobiece Komórki" od samego początku wydał nam się bardzo interesujący. Przede wszystkim stwarzał szansę na wykorzystanie współczesnej technologii fotografii komórkowej i połączenie jej ze sztuką. Dodatkowo dawał on nam możliwość przedstawienia telefonu Nokia N8, którego aparat stał się głównym bohaterem projektu i narzędziem pracy artystek.

W projekcie udział wzięły trzy znakomite polskie fotografki, członkinie Warszawskiego Okręgu Związku Polskiego Artystów Fotografików, przedstawicielki różnych pokoleń i różnych nurtów fotografii. Wykonane zdjęcia pokazując trzy różne spojrzenia na kobiecy świat ukazują także pełen przekrój możliwości telefonu jakie daje Nokia N8.

Jolanta Stryjczak
Menadżer Komunikacji Marketingowej
Nokia Polska

We found the idea of "Feminine Cells" project very interesting from the early beginning. Most of all it created an opportunity to use contemporary technology of cell photography and to connect it with art. Additionally, it gave us a possibility to introduce Nokia N8, which camera became a main protagonist of the project and a work tool of the artists.

The project was joined by three Polish photographers, members of the Warsaw Union of Association of Polish Art Photographers, representing different generations and different trends of photography. The presented photographs show three different perspectives of feminine world, as well as a full profile of possibilities offered by Nokia N8. The effects of our cooperation can be seen in this catalogue.

Jolanta Stryjczak
Marketing Communications Manager
Nokia Poland

mecenas

NOKIA

W projekcie "Kobiece Komórki"
zorganizowanym przez Okręg Warszawski ZPAF
i zaprezentowanym w Starej Galerii ZPAF
w Warszawie w marcu 2011 wzięły udział
Anna Musiałówna,
Jolanta Rycerska
i Basia Sokołowska.
Wszystkie zdjęcia do projektu
wykonały aparatem telefonu Nokia N8.

"Feminine Cells" is a photographic project organized by the Warsaw Division of Polish Association of Art Photographers (ZPAF) and exhibited in "Stara Galeria" ZPAF in Warsaw in March 2011.
The photographers:
Anna Musiałówna,
Jolanta Rycerska
and Basia Sokołowska
took all photographs in the project with a cell phone Nokia N8.

Basia Sokołowska, “Dla księżniczek i królowych”, wrzesień, fragment.
Basia Sokołowska, “Pictures for women”, August, detail.

Taka kobieca fotografia…

Gdy fotografia nie była jeszcze uznawana za w pełni artystyczną dziedzinę sztuki, pojawiały się głosy, że może być z powodzeniem uprawiana przez kobiety. Jeszcze w latach 30 ubiegłego wieku polecano fotografię kobietom jako zajęcie o podobnym charakterze, jak będące domeną kobiet różnorodne prace ręczne… Podkreślano także szczególną aurę emocjonalną fotografii, ponieważ „w szlachetnej sztuce czerni i bieli to właśnie przeżywanie (będące przecież specyficznie „kobiece”) jest najistotniejsze” .

Czy rzeczywiście fotografia stała się domeną kobiet? A „przeżywanie” jej szczególną właściwością? Przyglądając się projektowi „Kobiece komórki” można by dać odpowiedź twierdzącą.

„Kobiece komórki” to projekt zrealizowany przez trzy autorki, reprezentujące różne pokolenia i zajmujące się różnymi dziedzinami fotografii: Annę Musiałównę, znaną fotoreporterkę , Basię Sokołowską autorkę realizującą własną koncepcję inscenizacji fotograficznej oraz Jolantę Rycerską tworzącą w konwencji klasycznej czarno – białej fotografii.

Telefon komórkowy – współczesny, osobisty, wielofunkcyjny niezbędnik, zupełnie wyjątkowe narzędzie komunikacji… notes, pamiętnik, powiernik, dyskretny komunikator, który wysyła i odbiera szybkie słowno – obrazkowe telegramy, odtwarzacz muzyki. Nasz elektroniczny mikroświat. Także – aparat fotograficzny i kamera… Zawsze pod ręką.

Fotografowanie przy pomocy aparatów w telefonach komórkowych stało się częścią naszej codzienności, naszej coraz większej „demokracji fotograficznej”. Krótkie wiadomości mms ze zdjęciami ślemy jako pocztówki z wakacji, wysyłamy intymne fotografie, robimy fotograficzne notatki…

Zdjęcia wykonywane „normalnym” aparatem (nawet jeśli całkowicie automatycznym), wydają się być „poważniejsze” niż te zrobione aparatem telefonu komórkowego (nawet jeśli ten ma bardzo dobre parametry techniczne) Czy „Kobiece komórki” nie brzmią w tym kontekście mało poważnie, jak… taka „kobieca fotografia”…

That feminine photography...

The first voices that the photography could be successfully practiced by women appeared when the photography itself was not perceived as a real domain of art. In the thirties of the 20th century photography was considered to be similar to other manual works and therefore it was recommended to women... People also highlighted the specific emotional aura of photography, as “in the noble art of black and white it is experiencing (being specifically a feminine thing) that is crucial”.

Has photography really become a feminine domain? Has “experiencing” it become a special feature? The answer can be positive while looking at the project: “Feminine Cells”.

“Feminine Cells” is a project of three different authors, three women representing different generations and dealing with different type of photography: Anna Musiałówna, a famous reporter, Basia Sokołowska, an author faithful to her own concept of photographic mise-en-scène and Jolanta Rycerska, expressing herself in a classic black and white photography.

A cell phone – a contemporary, personal and multifunctional toolbox, an exceptional communication tool... a notebook, diary, trustee, discreet communicator, that sends and receives word and picture messages in a fast way, a music player and our electronic microcosm. With a camera and a video recorder... Always close to us.

Cell photography has become a part of our everyday life, a part of our growing “democratization of photography”. Short MMS messages are our postcards from holidays, we send intimate photos, take photos of notes.

Photos taken by “normal” cameras (even by the automatic ones) seem to be more “serious” than the ones created by a cell phone (even if the technical parameters of a phone camera are very good). “Feminine Cells” sounds less serious than ... “feminine photography”, wouldn’t you agree?

Anna Musiałówna, Basia Sokołowska, Jolanta Rycerska posługując się aparatem fotograficznym telefonu Nokia N8 zrealizowały trzy indywidualne projekty. Okazało się, że fakt wykonania zdjęć aparatem telefonu komórkowego, nie ma wpływu na ich efekt końcowy każdej z trzech propozycji. Śladem „komórkowego fotografowania" zdaje się być jedynie wyczuwalna osobista, intymna aura zdjęć trzech uczestniczących w projekcie autorek. „Kobiece komórki" to projekt pozostający w inteligentnym dialogu z „męską fotografią".

Anna Musiałówna, podążając za „osobistym" charakterem „fotografii komórkowej" zrealizowała socjologiczny dokument, zbiorowy portret kobiet w różnym wieku, od trzech do dziewięćdziesięciu lat. Tym co łączy wszystkie dwadzieścia pięć fotografii jest… łóżko. Ten wyjątkowy, intymny mebel, w którym spędzamy połowę naszego życia…

Prostota, naturalność, nawet banalność ujęć, powodują, że fotografie Anny Musiałówny odczytujemy jako świadectwo, jako zapis spotkań autorki z bohaterkami zdjęć. Prostota powoduje także, że bezbłędnie chwytamy towarzyszące zdjęciom emocje: ciepło, intymność relacji z bliskimi, przede wszystkim z dziećmi, czasem - ze zwierzęcymi przyjaciółmi: kotami, psami… Są też inne nastroje – bezpieczeństwo, małe, codzienne radości, skupienie, lecz także samotność…

Projekt Jolanty Rycerskiej „Mozaika. Obrazy i myśli" to osobisty zapis tygodnia z jej życia, próba zakreślenia codzienności. Formalnie bardzo zdyscyplinowany, o zwartej strukturze, choć jednocześnie - wielowątkowy i otwarty w warstwie treściowej, poruszający bliską autorce tematykę ciała, portretujący świat jej dzieci, z migawkami codzienności w tle… Jolanta Rycerska operuje szczegółem, zbliżeniem, detalem, kolorem definiuje emocje. Sprzyja temu intymny charakter „fotografii komórkowej".

Anna Musiałówna, Basia Sokołowska and Jolanta Rycerska used Nokia N8 cell phone to create three different projects. It turned out that the fact that all authors used a cell camera to take photos had no impact on the effect of the three projects. The only trace of cellular shooting could be felt in personal, intimate atmosphere of photos taken by three women participating in the project. "Feminine Cells" is a project that continues a dialogue with "masculine photography".

Following "the personal" character of cell photography Anna Musiałówna created a sociological document, a collective portrayal of women of all ages. The subject that connects those twenty five photographs is ... a bed, an exceptional, intimate piece of furniture, in which we spend half of our lives...

Simplicity, naturalness, even triviality of shots make us perceive the photographs as a testimony, as a record of meeting the heroines of the photographs. Simplicity makes us also unmistakably grab emotions that accompany the photos: warmth, intimate relations with relatives, particularly with children but also with animal friends: cats, dogs ... There are other moods as well– safety, small ,everyday joys, concentration and loneliness.

"A Mosaic. Images and thoughts", a project of Jolanta Rycerska is a personal record of a week from author's life, an attempt to encircle everyday life. The project is formally very disciplined, with a compact structure, while at the same time it is also inclusive and open to the semantic layer. It touches the subject of the body - important to the author, and depicts the world of her children, mixed with the background glimpses of everyday life. Jolanta Rycerska works with a detail, zoom, she defines emotions with colors. It is favored by the intimate nature of "cell photography".

Basia Sokołowska buduje rozbudowane, fotograficzne martwe natury. Coś odkrywa, innym razem przesłania. Dekoruje… W tym budowaniu jest wiele lekkości, zabawy, a także – zawadiacki uśmiech w kierunku oglądającego. Patrząc na jej zdjęcia trudno nie powiedzieć: „Nadmiar kobiecości. Już więcej się nie da…" W swoich kompozycjach Basia Sokołowska cytuje znane z historii sztuki wizerunki kobiet stworzone przez mężczyzn: Durera, Goyę, Gauguina, Celnika Rousseau, są tu także ilustracje z „Baśni tysiąca i jednej nocy" i z kreskówek… Wzbogaca je „własnymi wizualnymi dodatkami codzienności": są tu owoce, warzywa, lekarstwa, a także przedmioty z „męskich domen" – technologii czy majsterkowania. Basia Sokołowska snuje błyskotliwe „opowieści" o kobiecych nastrojach: miłosnych, zmysłowych, depresyjnych, biżuteryjnych, kulinarnych, kosmetycznych…

Jak wyglądałby projekt „Męskie komórki"? Czy w ogóle byłby możliwy? W kierunku kogo lub czego skierowaliby obiektywy komórkowych aparatów mężczyźni fotografowie? Czy zostawiliby na chwilę swoje poważne, skomplikowane urządzenia fotograficzne, by zająć się „fotografią komórkową"…? To przecież „taka kobieca fotografia"…

Magdalena Wicherkiewicz

[1]Joseph Kopistka, "Unsere Frauen sollen mehr fotografieren," Photoblätter November, 16 1939, Botis von Brauchitsch, Mała historia fotografii, (Warszawa: Wydawnictwo Cyklady, 2004) 334.

Basia Sokołowska builds powerful, photographic still lifes. She discovers and covers things. She decorates ... The process of building involves lots of lightness, fun and – a rakish smile to the viewer. While looking at her photos it is hard not to say: "too much femininity, it cannot be more..." In her compositions Basia Sokołowska quotes well-known images of women, created by men: Durer, Goya, Gaugin, Henri Rousseau. A viewer has a chance to admire illustrations from "One Thousand and One Nights" and from the cartoons ... The author enriches the illustrations with "her own visual everyday supplements" such as fruits, vegetables and medicines, as well as with the subjects of "masculine domains" – technology or DIY. Basia Sokołowska dazzles us with brilliant "stories" about feminine moods: love, sensuality, depression, jewelry, cuisine, cosmetics...

What would "masculine cells" portrayal look like? Would it be possible to create it at all? What could be photographed by masculine cell phones? Would men leave their professional, complicated photographic equipment to deal with "cell photography..."? Isn't that such "feminine photography" after all?

Magdalena Wicherkiewicz

Joseph Kopistka, "Unsere Frauen sollen mehr fotografieren," Photoblätter November, 16 1939, Botis von Brauchitsch, Mała historia fotografii, (Warszawa: Wydawnictwo Cyklady, 2004) 334.

Anna Musiałówna, Łóżko, fragment
Anna Musiałówna, Bed, detail

Czy telefonem można zrobić sztukę?

Tytułowe pytanie jest pozornie trudne. Aby spróbować na nie odpowiedzieć musimy wiedzieć, czym jest lub czym może być sztuka, o czym napiszę w ostatnich zdaniach tego tekstu. W przypadku nowego narzędzia, jakim jest telefon komórkowy powstaje pytanie – do jakich celów można go stosować? Wielu fotografów uzna, że jest to przede wszystkim notatnik służący do zapisania informacji. Myślę, że w niedalekiej przyszłości zwiększy się ilość „artystycznych" prac wykonywanych telefonami.
Trzy autorki obecnej wystawy należy cenić za odwagę, ponieważ mogą się narazić bardziej tradycyjnym artystom. Dziś do tworzenia fotografii można użyć praktycznie wszystkiego: puszki, kieszeni w kurtce, czy przyczepionego do buta negatywu. Sztuka nie zna granic technologicznych, ale eksperymentując należy trzymać się określonych zasad lub stworzyć własną, przekonującą estetykę i ideę artystyczną.
Trzy autorki pokazują nam odmienne widzenie związane z pojęciem wizualności i twórczości artystycznej. Jakie to są postawy i wybory?

Anna Musiałówna

– poszukiwanie osobowości… w sypialni.
Istotą twórczości portretowej było zawsze zbliżenie się do osoby i „otwarcie" jej na autora, a następnie widza. Może być ona kreacjonistyczna, jak u Richarda Avedona, lub wynikająca z tradycji XIX wieku, poszukująca kontaktu, czasem z próbą wniknięcia w psychikę osoby portretowanej (Witkacy), jeśli ta otworzyła się w geście współpracy z fotografem i odsłoniła część swej psychiki, co zdarza się naprawdę rzadko.
Na zdjęciach Anny Musiałówny oglądamy portrety w sypialniach, takie, jakie często znajdują się na łamach tygodników ilustrowanych. Kilka prac wyróżnia się bardzo ciekawą kolorystyką, wręcz widzeniem malarskim oraz intymnością spojrzenia. W tym przypadku telefon można uznać za zamianę tradycyjnego aparatu analogowego czy cyfrowego w pracy dziennikarskiej. Analogowy stosują twórcy bardziej tradycyjni i poszukujący wyrafinowanej estetyki, jaką trudno osiągnąć cyfrówką. Ale kobieta fotograf często posiada zaufanie portretowanych, może wejść w miejsce prywatne, jakim jest, przynajmniej dla niektórych, sypialnia.

Is it possible to create Art with a phone?

The title question is seemingly difficult. In order to attempt to answer it, we should know what is or what can be art, which is going to be answered in the last paragraph of this text. In the case of a new tool, such as a cell phone a question arises – what purposes can it be used for? Many photographers will say that, first of all, it is a notebook for writing down pieces of information. I think that in the near future the number of "artistic" works made with phones will grow.
The three authors of the present exhibition should be valued for their courage because they can expose themselves to the criticism of more traditional artists. In order to create photographs one can use today practically everything: a tin, a pocket in the jacket or a negative attached to a shoe. The art has no technological limits, but when experimenting, one should stick to certain rules or to create one's own convincing aesthetics and artistic concept.
The three authors show us different perspectives related to their own understanding of visuality and artistic creation. What are these attitudes and choices?

Anna Musiałówna

– looking for the personality... in the bedroom
The essence of creating portraits has always been to move closer to a person and to "open" him or her for the author and, subsequently, for the spectator. It can be creationist, like in Richard Avedon, or stemming from the 19th century tradition, searching for a connection, sometimes it can be an attempt to enter into the psyche of the portrayed person (Witkacy), if he opened himself in the act of cooperation with the photographer and revealed a part of his psyche, which happens very rarely.
In Anna Musiałówna's photos we can see bedroom portraits, like those seen in illustrated weeklies. Some stand out with very interesting colours, even a painter's eye and an intimacy of the gaze. In this case a phone can be regarded as a replacement for a traditional analogue camera or a digital one in the journalistic work. The analogue one is used by the more traditional authors searching for the sophisticated aesthetics which is difficult to attain using a digital camera. But a woman photographer is frequently trusted by her models, so she can enter such a private place, as for some, is the bedroom.

Wkraczanie w miejsca trudno dostępne, jak szpital, bądź więzienie jest w dalszym ciągu ważnym wyzwaniem w fotografii. Celem może być, jak w tym przypadku, zbliżenie się do prywatności człowieka, ukazanie jego rodziny i bliskich mu zwierząt, które traktowane są jak członkowie rodziny.

Jola Rycerska – „kino-oko" w zaciszu domowym.
W koncepcji radzieckiego awangardzisty Dzigi Wiertowa koncepcja kino-oka z lat 20. XX wieku związana była z filmowaniem wszystkiego, co było warte udokumentowania. W dzisiejszej dobie zasada ta będzie miała także zastosowanie w fotografii feministycznej i kobiecej, gdyż taki podział jest wciąż istotny.
Telefon, do którego przyzwyczajają się dzieci, pozwala zbliżyć się do nich na intymną odległość, gwarantującą naturalność i zaufanie. W pracach, tych - czasami o surrealistycznej stylistyce, uwagę zwraca celebracja dzieci, które tak naprawdę bardzo trudno fotografować. W zdjęciach Jolanty Rycerskiej istotne jest świadome użycie zapisu mozaikowego, koncentrowanie się na wymiarze bliskim estetyce pop-artu w tematyce dziecięcej, co jest interesującym i nieznanym wcześniej przesłaniem oraz intymna cielesność, która w moim odczuciu jest najbardziej dojrzałym dokonaniem. Artystka zestawia fragmenty ciała, podążając za dokonaniami z lat 60. Elżbiety Tejchman, czy z lat 90. Ireny Nawrot, ale tego typu estetyka jest wciąż atrakcyjna, gdyż zbliża się do form archetypowych i egzystencjalnych – najważniejszych dla fotografa i potencjalnie fotografii.

Basia Sokołowska – powrót do Carmen Infinitum?
Jeśli ktoś zna twórczość Basi Sokołowskiej powinien pamiętać o pierwszym dojrzałym cyklu Carmen Infinitum (1990). Czym są obecne realizacje? Przede wszystkim autocytatem, w mniejszym zaś aspekcie – pastiszem. Celem tych prac jest zderzenie słynnych przejawów kobiecości o różnym nasyceniu erotyką – często wybitnego dzieła, ukazanego przez fragmentaryzację epoki postmodernizmu, które nie poszukuje już uniwersalistycznej stabilności i totalnego wzoru/oryginału, ale pławi się w kontekstach, grach personalnych i niekończących się odczytaniach, zgodnie z zasadą nieskończonej płynności.

Entering into the places that are difficult to access or even forbidden, eg, a hospital or a jail are still important challenges in photography. The objective may be, as it is in this case, to get closer to the privacy of man, to show his family and his cherished animals which are treated like family members.

Jola Rycerska – „Cine-Eye" in the privacy of home.
In the view of Dziga Vertov, a Soviet avant-gardist, the concept of Cine-Eye from the 20's of the 20th century was related to filming everything that was worth recording. In our age this principle will also be employed in the feminist and feminine photography because such distinction is still significant.
A phone to which children get accustomed, allows us to approach them to an intimate distance assuring neutrality and trust. In these works, although sometimes in surrealistic style, our attention is attracted to the worship of children, it is in fact very difficult to photograph them. In Jola Rycerska's photographs the awareness of a mosaic record is important; the fact of focusing on the dimension that is close to the pop-art aesthetics with the children subject, which is an interesting and unknown message and an intimate corporeality, which, in my impression, is the most mature accomplishment. The artist puts together the fragments of the body following the achievements of Elżbieta Tejchman from the 60's or of Irena Nawrot from the 90's. But this sort of aesthetics is still attractive because it approaches the archetypical and existential forms – the most important for a photographer and, potentially, for the photography.

Basia Sokołowska – a return to Carmen Infinitum?
If somebody knows Basia Sokołowska's artistic output, he should remember her first mature cycle Carmen Infinitum (1990). What are her present works? First of all a quotation of herself, to a lesser degree – a pastiche. The objective of these works is the clash of the famous manifestations of femininity with varying degree of saturation with eroticism – sometimes a remarkable work of art shown with the fragmentation introduced by postmodernism, an epoch which doesn't search for any universal stability and a total pattern or the original but basks in contexts, personal games and infinite readings in accordance with the principle of the endless flow.

Znajdziemy tu różnego rodzaju przejawy kobiecości, i te postrzegane od strony męsko/kobiecego widzenia Leonarda da Vinci, i religijnego Albrechta Dürera, typowo wojerystycznego Velazquesa, pedofilskiego Gauguina, ale też sennie-baśniowego Celnika Rousseau. Znajdziemy się także w onirycznych wizjach Alicji w krainie czarów i w świecie Baśni z 1001 nocy, a więc w labiryncie marzeń. Wszystkie te przekazy kobiecości poddane zostały modernistycznej aranżacji przy wykorzystaniu delikatnych kwiatów i siermiężnych narzędzi, jak: młotek, czy... czytnik kart pamięci. W sensie kompozycyjnym tworzy się warstwa przestrzenna w stosunku do płaskiego obrazu fotograficznego i symboliczna ikonograficzna, mająca wzmacniać lub osłabiać przekaz ideowy, na zasadzie konfliktu między nowym a starym, między siłą a spokojem przekazu. Poszczególne fragmenty nie tylko się uzupełniają, ale i rywalizują, co jest szczególnie interesujące. Powstaje rodzaj inscenizacji o strukturze techniki kolażu, rebus, który można rozwiązać.

Powracając do pierwszych akapitów tekstu zaryzykuję tezę, że śladów sztuki, która jest fotograficzno-filmowym odtwarzaniem świata, bądź była malarsko-rzeźbiarskim konstruowaniem formy, można poszukiwać wszędzie tam, gdzie znajdują się autentyczne i istotne problemy natury egzystencjalnej artysty, wyrażającej jego stan namysłu nad znikomością, bądź rzadziej – potęgą ludzkiego istnienia.

Krzysztof Jurecki

Various manifestations of femininity, those perceived from the Leonardo da Vinci's male/female perspective and the Albrecht Dürer's religious one, the typically voyeuristic Velazques's perspective or the Gaugin's pedophilic point of view but also the dreamy and fairy-tale standpoint of Henri Rousseau. We will also visit the oneiric visions from Alice's Adventures in Wonderland and One Thousand and One Nights, thus it will be a labyrinth of dreams. All of these messages of femininity have been arranged in the modernist manner, with the use of gentle flowers and coarse tools, such as a hammer or... a memory card reader. From the arrangement perspective, a new spatial layer is created in relation to the flat photographic image. There also comes into existence a symbolic, iconographic layer strengthening, or weakening, the ideological message according to the principle of the conflict between the new and the old, between the strength and the calmness of the message. The specific fragments not only complement each other but also compete, which is particularly interesting. There comes into existence a sort of performance with the structure of a collage, a rebus which can be solved.

Coming back to the first paragraphs of the text I will hazard the thesis that the traces of art, which is a photographic and cinematic reconstruction of the world, or was a process of constructing a form by painting or sculpting, can be searched for in every place where the authentic and significant problems of the existential nature of the artist are. This nature expresses the state of the artist's thoughts about the vanity, or more seldom – the power of human existence.

Krzysztof Jurecki

Anna Musiałówna

Łóżko. Mebel magiczny. Siedlisko najlepszych i najgorszych doznań. Powiernik myśli, marzeń i tajemnic. Zostawiamy w nim połowę życia, tę najbliższą prawdy o nas samych. Bohaterkami zdjęć są kobiety w wieku od trzech do dziewięćdziesięciu czterech lat. Sfotografowane pomiędzy 15 stycznia a 3 lutego 2011 roku.

Bed. Magical furniture. A witness of the best and worst experiences. A trustee of thoughts, dreams and secrets. We leave there half of our lives, the one which discovers the truth about ourselves. The heroines of the photographs are women aged from three to ninety four years old. They were photographed from January, 15 to February, 3 2011.

Anna Musiałówna - ur. 1948, ukończyła Państwową Średnią Szkołę Baletową w Warszawie. Fotografuje od 1971. Członkini ZPAF, ZAiKS i SDP. Od wielu lat współpracuje z tygodnikiem “Polityka”

Anna Musiałówna, born in 1948, a graduate from National Ballet School in Warsaw. She has been working with photography since 1971. A member of ZPAF, ZAiKS and SDP. For several years Anna Musiałówna has been cooperating with “Polityka” weekly newsmagazine.

Marysia, ma trzy lata. Sama poprosiła o zdjęcie w łóżku.
Marysia is three years old. She asked to be photographed in bed

Agata Balińska, malarka, mama Franka i Klary.
Agata Balińska, a painter and a mother of Franek and Klara.

Basia. Marzyła o własnym łóżku. Teraz rekompensuje smutek dzieciństwa.
Basia. Has been dreaming about her own bed. Now she is making up for the melancholy of her childhood.

Katarzyna Kądziela, feministka. Od lat walczy o prawa kobiet.
Katarzyna Kądziela, a feminist. Has been working for the rights of women for years.

Anna Kupińska, tłumaczka. Przetłumaczyła film “Katyń” na ukraiński.
Anna Kupińska, an interpreter. She translated ‘‘Katyn’’ into Ukrainian.

Iwona Piątek, Przewodnicząca Partii Kobiet z mężem Szczepanem i synami, Wojtkiem i Antkiem.
Iwona Piątek, President of Women's Party with her husband – Szczepan and sons – Wojtek and Antek.

Teresa.
Teresa.

Ola, licealistka.
Ola, a student of Senior High.

Karolina Kowarska, specjalistka od marketingu i zarządzania.
Karolina Kowarska, marketing and management specialist.

Helena Wójcik z wnukami. Trzydzieści lat przepracowała w domach dziecka, żłobkach i przedszkolach. Wie, czego dzieci potrzebują.
Helena Wójcik with her grandchildren. She worked 30 years in orphanages, crèches and kindergartens. She knows the needs of children.

Sypialnia sióstr. Natalii i Klaudii.
The bedroom of sisters: Natalia and Klaudia.

Jolanta Rycerska

„Mozaika. Obrazy i Myśli”

Inspiracją i słowem kluczowym dla wyjaśnienia genezy projektu jest słowo “percepcja”. Proces automatyczny i ciągły, ale zarazem nierówny i niejednorodny, sprawiający, że właśnie tak patrzę, czuję i rozumiem świat. Odczuwanie to jest niepodzielne, specyficznie moje i nieprzekazywalne.

“Percepcja to organizacja i interpretacja wrażeń zmysłowych w celu zrozumienia otoczenia; postrzeganie; uświadomiona reakcja narządu zmysłowego na bodziec zewnętrzny; sposób reagowania, odbierania wrażeń.” (W. Kopaliński) Nierozerwalnie związana z wyobraźnią. Odbierane wrażenia zmysłowe deformowane są przez nasze oczekiwania, potrzeby, uczucia i podświadome mechanizmy obronne.

Słowo “percepcja” zamieniłam na “fotografia”, “narząd zmysłowy” na “aparat fotograficzny” i zaczęłam fotografować własne przestrzenie codzienności “ Bodziec - spust migawki - fotografia - układ obrazów - a wszystko to, zgodnie z definicją, deformowane przez moje oczekiwania, potrzeby, uczucia i mechanizmy obronne uruchamiane przez podświadomość.

A Mosaic. Images and Thoughts.

The inspiration and keyword for explaining the genesis of the project is the word “perception”. An automatic and continuous process, but at the same time a process that is heterogeneous and uneven, making me see, feel and understand the world in this particular way. The perception is indivisible, specifically mine and incommunicable.

“The perception is the way in which we organize and interpret sensory experiences in order to understand the environment; discernment; a conscious reaction of a sensory organ to an external stimulus, a way of reacting, perceiving sensations” (W. Kopaliński) It is indissolubly linked to imagination. The perceived sensory experiences are deformed by our expectations, needs, feelings and the subconscious defence mechanisms.

I have changed the word “perception” to “photography”, “sensory organ” to “photo camera” and I started to take pictures of my own spaces of the everyday life. A stimulus – the shutter trigger – photography – an arrangement of images – and all that, in accordance with the definition, deformed by my expectations, needs, feelings and the subconscious defence mechanisms.

Zbudowanie cyklu dało mi możliwość zaproszenia innych w fotograficzną przestrzeń świata widzianego od środka. Świata z założenia subiektywnego, budowanego spontanicznie bez presji opowiedzenia zrozumiałej i uniwersalnej historii, bez narracji, bez morału. Dokumentu samego procesu odbierania rzeczywistości.

Jeden tydzień, zwykły czas. Ja - kobieta, żona, matka, człowiek... Żyję, patrzę, czuję i przyciskam migawkę. Z zatrzymania wzroku i uwagi powstały fotografie, potem tasowane i układane w ciągi nieprzypadkowych skojarzeń.

Po tym etapie dochodzi element ostatni: słowo - poetycki zapis nieuchronnych myśli o tajemnicy życia i świata, którą wprawdzie percepcja/fotografia obrazuje, niejednokrotnie unaocznia jej obecność, ale wciąż nie odkrywa. O tajemnicy człowieka.

The building of the cycle gave me the possibility to invite others to the photographic space of a world seen from inside. A world by definition subjective, built spontaneously, without the pressure to tell an understandable and universal story, without narration, without any moral. A record of the very process of perceiving the reality.

One week, ordinary time. I – a woman, wife, mother, man... I live, watch, feel and release the shutter. By pausing the sight and attention, photographs were created, next, they were shuffled and arranged in the sequences of not accidental associations.

After that comes the last element – the word – a poetical record of the inevitable thoughts about the mystery of the life and the world. The perception/photography pictures this mystery, makes it evident. Still, it does not reveal it. About the mystery of man...

Jolanta Rycerska - ur. 1971. Filozof i fotograf. Członkini ZPAF od 2004 roku. Mieszka i pracuje w Warszawie..

Jolanta Rycerska - born in 1971, a philosopher and a photographer. A member of ZPAF since 2004. Lives and works in Warsaw.

cud życia powszedni

pod pergaminem skóry
ożywiona grudka ziemi

katedra ciała
trwa w oddechu

potem upada

the miracle of everyday life

under the parchment of skin
animated clod of earth

cathedral of the body
lasts in the breath

and then it falls down

gdzie ty	*where are you*
a gdzie ja	*and where am I*
książkowa utopia jedności	*bookish utopia of unity*
pomiędzy nami przepaść	*there is a gap between us*
cały świat	*the whole world*
mętny ocean bytu	*cloudy ocean of existence*
tęsknimy	*missing*

jestem	*I am*
buduję wszechświat domu	*I am building the universe of home*
walczę o głębokie sensy	*struggling for deep meanings*
dla płytkich słów	*of shallow words*
gubię dni	*losing days*
znajduję lata	*finding years*
szukam światła	*looking for the light*

w raju moich ramion
śpisz

nie wiesz co to zło
ani że jesteś nagi

pomimo to
właśnie ty

uczysz mnie miłości

in the paradise of my arms
you sleep

you don't know what evil is
nor that you are naked

Nevertheless
it is you

who is teaching me love

dla nich
jestem Bogiem

ja wszystko
jak początek i koniec

kiedyś wyrosną ze mnie
jak z butów i lalek

pozwolą mi być
tylko matką

for them
I am God

I everything
like the beginning and the end

one day they will grow out of me
like of shoes and dolls

they will allow me to be
only a mother

Basia Sokołowska

Dla księżniczek i królowych

W każdej kobiecie jest księżniczka, która na swej drodze spotyka zarówno trudności jak i przyjemności oraz królowa władająca swoim imperium z mocą i spokojem. Fotografie są wizualnymi rebusami o różnych aspektach kobiecości. Każde zdjęcie nawiązuje do jednego miesiąca roku.

Pictures for Women

There is a princess in every woman who on her way encounters trials and revelations. There is also a queen who reigns with might and serenity. The photographs are visual rebus illustrating various aspects of femininity. Every photograph refers to a particular month of the year.

Basia Sokołowska - rocznik 1961, ukończyła University of Sydney. Fotografuje od 1990. Członkini ZPAF od 2003. Mieszka i pracuje w Warszawie.
Więcej informacji: www.sokolowska.com

Basia Sokolowska, born in 1961 is a graduate of The University of Sydney. She took up photography in 1990 and joined ZPAF in 2003. She lives and works in Warsaw.
More at www.sokolowska.com

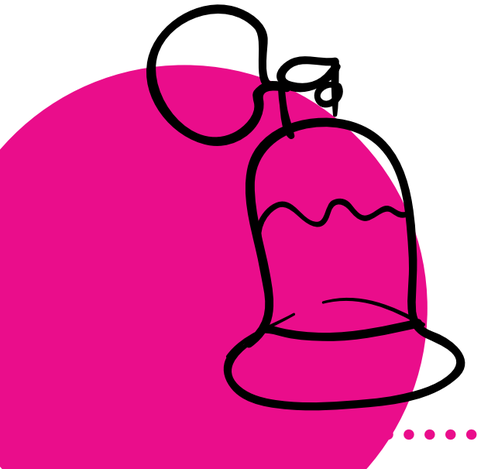

styczeń / *January*

luty / *February*

marzec / *March*

kwiecień / *April*

maj / *May*

czerwiec / *June*

lipiec / *July*

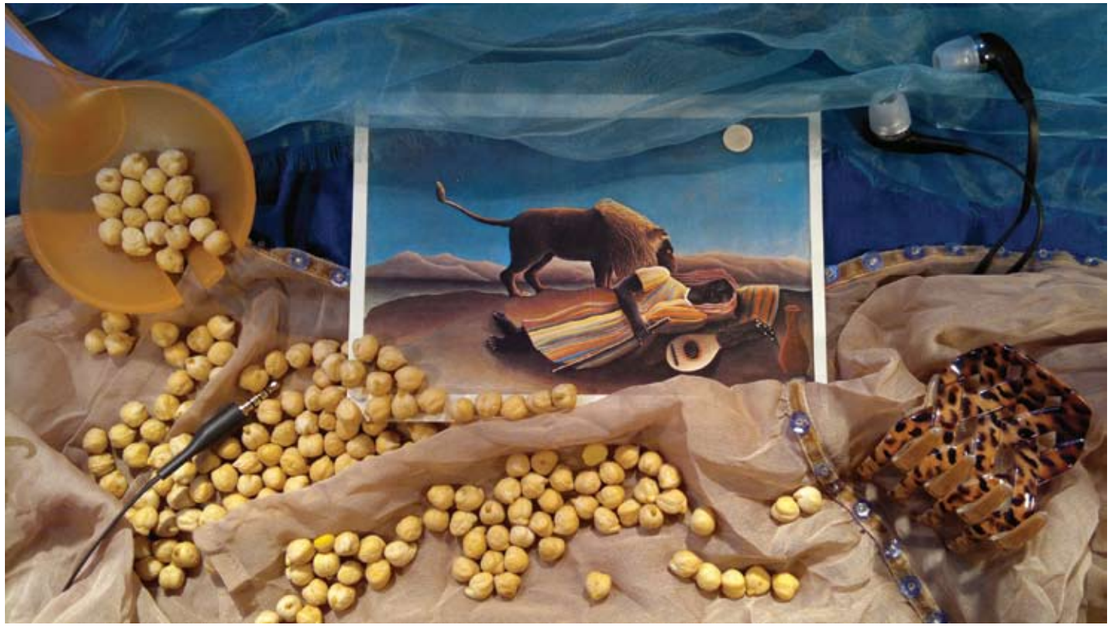

sierpień / *August*

wrzesień / *September*

listopad / *November*

grudzień / *December*

O telefonie NOKIA N8

Nokia N8 to zaawansowany smartfon, który umożliwia intuicyjny dostęp do ludzi, miejsc, serwisów i multimediów. Urządzenie wyróżniają funkcjonalności najnowszej wersji Symbian^3, aparat o rozdzielczości 12 Mpix z możliwością nagrywania w HD i wyjściem HDMI, zintegrowana telewizja internetowa i darmowa nawigacja.

Aparat telefoniczny… i fotograficzny

Nokia N8 wyposażona jest w 12-megapikselowy aparat z optyką marki Carl Zeiss i ksenonową lampą błyskową. Umożliwia nagrywanie wideo z jakością HD (1280x720 p.) i edycję filmów przy użyciu wbudowanych i intuicyjnych narzędzi. Urządzenie to może też służyć jako przenośne centrum rozrywki — dzięki wejściu HDMI można podłączyć je do zestawu kina domowego i oglądać filmy w HD z dźwiękiem Surround Dolby Digital Plus. Urządzenie oferuje także użytkownikom aplikację do oglądania kanałów Web TV. Wśród dostępnych kanałów znalazły się między innymi lokalne AXN i Polsat News oraz CNN, National Geographic i Paramount.

W centrum wydarzeń
Nowy smartfon Nokia daje dostęp do serwisów Facebook i Twitter bezpośrednio z pulpitu, dzięki czemu możemy na bieżąco komentować, czytać i wysyłać wiadomości, aktualizować status, udostępniać swoją lokalizację i zdjęcia. Ponadto smartfon przenosi wydarzenia z serwisu Facebook bezpośrednio do naszego kalendarza, przez co nie umkną nam ciekawe spotkania czy imprezy.

About NOKIA N8

The Nokia N8 is an advanced smartphone which intuitively connects to people, places, services and multimedia. It stands out with the functionalities of the newest version of Symbian^3, a 12 megapixel camera with Carl Zeiss optics with the ability to record in HD (1280x720 p.) and an HDMI output, integrated Web TV and free navigation.

A phone... that is a camera

The Nokia N8 introduces a 12 megapixel camera with Carl Zeiss optics and Xenon flash. It offers the ability to record HD quality (1280x720 p.) videos and to edit them with an intuitive built-in editing suite. The Nokia N8 can be used as a portable entertainment centre – thanks to the HDMI input, you can connect it to your home theatre system and watch HD quality films with Dolby Digital Plus surround sound. It also offers an app for watching Web TV channels such as, eg, local AXN, Polsat News, CNN, National Geographic and Paramount.

In the swim of things
The new Nokia smartphone allows you to access Facebook and Twitter directly form the home screen, allowing you to instantly comment, read and send messages, update your status, share your location and photos. Moreover, this smartphone moves the events from Facebook directly to your calendar – you will never miss any interesting meeting or party.

Symbian^3
Nokia N8 oparta jest na najnowszej wersji oprogramowania dla smartfonów - Symbian^3. Niesie ona za sobą wiele ważnych udoskonaleń, w tym obsługę ekranu dotykowego typu multitouch(np. powiększanie obrazu na ekranie przez rozsuwanie palców). Smarton umożliwia pełną personalizację na kilku aktywnych ekranach, które można wypełnić aplikacjami i widżetami oraz przełączać szybkim ruchem palca. Nowa architektura grafiki 2D i 3D wykorzystuje w pełni możliwości akceleratora sprzętowego urządzenia, dzięki czemu interfejs działa szybko i od razu reaguje na działania użytkownika. Lepsze zarządzanie pamięcią i wizualny menedżer zadań przenoszą Symbian^3 na nowy poziom wydajności wielozadaniowej, co umożliwia bardzo wygodny podgląd i sprawne przełączanie aktywnych aplikacji.

Nokia N8 wyposażona jest w ekran AMOLED typu multitouch o przekątnej 3,5”, co wprowadza nową jakość w obsłudze gier, aplikacji mobilnych i multimediów. Ponadto urządzenie posiada bezpłatną, ogólnoświatową nawigację samochodową i pieszą z najnowszą wersją Ovi Map, dzięki której można znaleźć adresy i ciekawe miejsca w ponad 70 krajach. Telefon dostępny jest w 5 kolorach: czarnym, białym, zielonym, pomarańczowym i niebieskim.

Symbian^3
The Nokia N8 is based on the latest edition of the Symbian^3 smartphone software. It introduces several major advances such as screen support for multi-touch (eg, screen zooming by spreading two fingers). It also allows you to personalize each of the active homescreens, which can be loaded with apps and widgets and switched over with a quick movement of a finger. The new 2D and 3D graphics architecture in the platform takes full advantage of the Nokia N8's hardware acceleration to deliver a faster and more responsive user interface. By delivering better memory management and a visual manager, Symbian^3 raises the bar in the multi-tasking performance, allowing a very handy preview and seamless switching over the active apps.

The Nokia N8 comes equipped with a 3.5” AMOLED multi-touch screen, which brings new quality to games, mobile apps and multimedia. Additionally, the Nokia N8 includes free global walk and drive navigation with the latest version of Ovi Maps, guiding people to places and points of interest in over 70 countries. The phone is available in 5 colours: black, white, green, orange and blue.

"Kobiece komórki" Stara Galeria ZPAF, Warszawa, 8.03 - 1.04.2011
"Feminine Cells", Stara Galeria ZPAF, Warsaw, 8.03 - 1.04.2011

Autorki projektu /*Artists*: Anna Musiałówna, Jolanta Rycerska, Basia Sokołowska

Redaktor/*Editor*: Jolanta Rycerska

Projekt Katalogu/*Graphic design*: Paulina Jaśkowska

Tłumaczenie/*Translation*: Paulina Mackiewicz, Amadeusz Dańko

Korekta/*Proofreading*: Jan Kowalski

Fotografie/Photographs: Anna Musiałówna, Jolanta Rycerska, Basia Sokołowska, © The Artists 2011

Organizator/ *Organized by Warsaw Division od Polish Art Photographers Association*

ZPAF
OKRĘG WARSZAWSKI

Mecenas/ *Patron*:

NOKIA

Patroni medialni/*Media Patrons*:

sztukapl artinfo.pl fotopolis.pl

Podziękowania dla fotowydruki.com za wykonanie wydruków prac Anny Musiałówny i Jolanty Rycerskiej
Special thanks to fotowydruki.com for printing the photographs by Anna Musiałówna and Jolanta Rycerska

Druk/Printed by:
(Drukarnia)

Copyright: Okręg Warszawski Związku Polskich Artystów Fotografików i autorzy (2011)
Warsaw Division od Polish Art Photographers Association and authors (2011)

ISBN 978-83-924786-8-3